

handling kunde gives Paragraphen, om jeg saa maa sige, en noget mildere Redaction. — Mod Vædringsforslaget under Nr. 16 har jeg Intet at erindre. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at de to Friste, som vare foreslaaede i Udkastets § 8 og i Udkastets § 11, kunde komme til at collide med hinanden, og meente, at man i saa Henseende hensigtsmæssig vilde kunne berolige sig ved istedetfor en bestemt Frist at indsætte et saadant Udtryk som „betimelig“ begge Steder. Jeg mener imidlertid, at det er heldigere, saavidt muligt, at have bestemte Friste, og vil derfor foretrække, at man kun det ene Sted, nemlig i § 8, nøies med et saa almindeligt Udtryk, saaledes at man altsaa vedtager Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 16, men derimod ikke vedtager Vædringsforslaget under Nr. 24, altsaa lader den bestemte Frist, som der er foreslaaet, blive staaende. Det Samme kunde med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 24 tildeels opnaaes ved at vedtage det Undervædringsforslag, der dertil er stillet af det ærede Medlem for Bornholm (Sonne); men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at dette Vædringsforslag vistnok er stillet under Forudsætning af, at Formandsinstitutionen ikke blev vedtagen, idet nemlig Underretningen, naar der er en Formand, hensigtsmæssig gives ham, medens det, naar Undervædringsforslaget i Forbindelse med Udvalgets Vædringsforslag vedtoges, vilde blive Taxationsmændene, som skulde have den omtalte Underretning. — Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 20 skal jeg tillade mig at anbefale, idet jeg maa ansee det for særdeles hensigtsmæssigt. Med alle de Forsigtighedsregler, man har truffet eller søgt at træffe med Hensyn til Udnevelsen af Taxationsmændene, vil der aabenbart alligevel let kunne forekomme Tilfælde, hvor der kan være Trang til en særlig Sagkundskab. Jeg maa derfor ansee det for heldigt, at der i selve Lovens Aabnes Afgang til at tilkalde en saadan særlig Sagkyndig, hvor det er fornødent; og naar det indrømmes, at der er Tilfælde, hvor Saadant er fornødent, kan jeg ikke anerkjende, at Hensynet til Beføstningen skulde kunne affrække En i saa Henseende. — Mod Udvalgets Forslag under Nr. 30 finder

jeg Intet at erindre. — Den ærede Ordførers Bemærkning om, at den Omstændighed, at Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 26 er taget tilbage, hvoraf Følgen vil blive, at Taxationerne blive at indføre i Taxationsprotocollen og ikke at give særlig beskrevne, kunde medføre en Afgang i Stempelintraderne, troer jeg ganske vist var rigtig, og jeg troer saaledes, at der kunde være Anledning til til 3die Behandling at træffe en Forandring i Lovudkastets Bestemmelser, saaledes at det fastsættes, at der i ethvert Tilfælde skal erlægges det befalede Stempelgebyr for Taxationsforretningerne. Forsaavidt det ærede Udvalg ikke maatte finde Anledning dertil, skal jeg selv stille Vædringsforslag i saa Henseende. — Den ærede 3die Landssthingsmand for 8de Kreds har under Nr. 3 og 4 stillet 2 Vædringsforslag, som forudsætte, at Udkastets § 7 ikke bliver vedtagen. Jeg skal i den Anledning dog tillade mig at fastholde den nævnte Paragraph i Udkastet og anbefale den til Thingets Vedtagelse. Den gaar, som jo tidligere omtalt, ud paa at forskaffe de Laansjøgende en Lettelse, hvor Taxationen angaaer mindre Eiendomme. Jeg tillod mig allerede under Forhandlingen igaar at anføre, hvorledes ikke blot et billigt Hensyn til de Laansjøgendes Læve syntes at fordrø dette, men hvorledes man ogsaa i Reglen uden Fare maatte kunne gjøre det, idet slige mindre Eiendomme ere, om jeg saa maa sige, courante Væxer, have mere almindelig kjendt Præis i Handel og Vandel og i Almindelighed ikke ville udfordre en saa omhyggelig Undersøgelse, som større Eiendomme udkræve, saa at man altsaa der lettere vil kunne berolige sig ved kun at have to Taxationsmænd tilstede. — Efter hvad jeg tillod mig at anføre om Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 24, kan jeg heller ikke anbefale det af den ærede 3die Landssthingsmand for 8de Kreds under Nr. 5 stillede Undervædringsforslag.

Brinck-Seidelin: Da den høitærede Justitsminister ikke har fundet nogen Betænelighed ved i Lovforslaget at optage Hovedprincipperne, hvorefter Taxationsmændene skulde vurdere Eiendommene, og derhos har henstillet